

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ Β ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Οι Έλληνες, σκορπισμένοι στα παράλια της Μεσογείου και του Εύξεινου πόντου, κράτησαν ζωντανούς τους δεσμούς που τους ένωναν. Φρόντιζαν μάλιστα να τους ανανεώνουν. Μια τέτοια ευκαιρία ήταν οι Ολυμπιακοί αγώνες. Στους αγώνες αυτούς, που γίνονταν κάθε τέσσερα χρόνια στην Ολυμπία, έπαιρναν μέρος μόνο Έλληνες.

Πριν αρχίσουν οι αγώνες, αγγελιαφόροι μετέφεραν το μήνυμα των αγώνων σ' όλες τις πόλεις. Οι πόλεμοι σταματούσαν. Οι αθλητές και οι συνοδοί τους μπορούσαν έτσι να πάνε στην Ολυμπία χωρίς να κινδυνεύουν. Οι νικητές των αγώνων στεφανώνονταν με κλαδί ελιάς(τον κότινο) και κέρδιζαν την αγάπη και την εκτίμηση όλων. Πανελλήνιοι αγώνες γίνονταν επίσης στον Ισθμό, τους Δελφούς και τη Νεμέα.

Οι αρχαίοι Έλληνες τιμούσαν ιδιαίτερα τους Ολυμπιονίκες. Όταν γύριζαν στην πατρίδα τους, έμπαιναν μέσα στην πόλη όχι από την κύρια πύλη, αλλά από ένα άνοιγμα που γινόταν στο τείχος. Μ' αυτό τον τρόπο οι πολίτες πίστευαν ότι σε περίπτωση κινδύνου το κενό θα το κάλυπτε με το στήθος του ο αθλητής.

2. Η πάλη ήταν ένα από τα πολύ αγαπημένα αγωνίσματα στην αρχαία Ελλάδα (Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο).

η συνέλευση:

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ Β ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

ο τόπος όπου συναντιόνταν οι αντιπρόσωποι του λαού για να συζητήσουν διάφορα θεατά.

η Πυθία:

η ιέρεια του θεού Απόλλωνα στο μαντείο των Δελφών, η οποία μετέδιδε τους χρησμούς στους ανθρώπους. Η φράση που ακούμε σήμερα: κάνει την Πυθία σημαίνει ότι λέει κάποιος ή κάποια λόγια μπερδεμένα.

3. Στον ιερό βωμό του μαντείου των Δελφών ήταν πάντα αναμμένη η φωτιά.

Οι Έλληνες, όπως όλοι οι άνθρωποι, ήθελαν να προβλέπουν τι θα γίνει στο μέλλον. Για να βρουν απαντήσεις στα προβλήματά τους πήγαιναν στα **μαντεία**. Το πιο γνωστό ήταν το μαντείο **των Δελφών** που ήταν αφιερωμένο στο θεό Απόλλωνα. Οι **χρησμοί**, όπως λέγονταν οι απαντήσεις που έδινε η **Πυθία**, δεν είχαν πάντοτε ξεκάθαρο νόημα.